

คำสั่งกรมสรรพากร

ที่ ป. ๕๗/๒๕๔๓

เรื่อง การส่งออกสินค้า ซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับสิทธิ

เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐ ตามมาตรา ๘๐/๑

แห่งประมวลรัษฎากร

เพื่อให้เจ้าพนักงานสรรพากรถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการตรวจและแนะนำผู้ประกอบการจดทะเบียนกรณีการส่งออกสินค้า ซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐ ตามมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากร กรมสรรพากร จึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. ๓๓/๒๕๓๖ เรื่อง การส่งออกสินค้าซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. ๗๐/๒๕๔๑ เรื่อง การส่งออกสินค้า ซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๑

(๒) คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. ๔๑/๒๕๓๗ เรื่อง การส่งออกน้ำตาลทรายที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

ข้อ ๒ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับคำสั่งซื้อจากผู้ซื้อในต่างประเทศ และผู้ประกอบการจดทะเบียนเป็นผู้ผลิตสินค้า หรือซื้อสินค้าจากโรงงานผู้ผลิตหรือ

ผู้ขายในประเทศ โดยผู้ประกอบการจดทะเบียนเป็นผู้ดำเนินพิธีการศุลกากร ยื่นใบขนสินค้าขาออกในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เพื่อส่งสินค้าออกนอก ราชอาณาจักรเพื่อส่งไปต่างประเทศ ตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๔) แห่งประมวลรัษฎากร ถือว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนเป็นผู้ส่งออก ตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๓) แห่งประมวล รัษฎากร และได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐ ตามมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากร

โรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศตามวรรคหนึ่ง มีหน้าที่ต้องเสีย ภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๗๗/๒ แห่งประมวลรัษฎากร โดยคำนวณภาษีตาม มาตรา ๘๐ แห่งประมวลรัษฎากร

ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง จะต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้ พร้อมที่จะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(๑) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ซื้อในต่างประเทศซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการ จดทะเบียนจริง เช่น Proforma Invoice หรือ Purchase Order หรือ Order Note หรือเอกสารอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

(๒) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ผลิตสินค้า ดังกล่าวหรือซื้อสินค้าจากโรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศ และโรงงานผู้ผลิต หรือผู้ขายในประเทศได้จัดทำใบกำกับภาษีเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ประกอบการ จดทะเบียนตามมาตรา ๘๒/๔ และมาตรา ๘๖ แห่งประมวลรัษฎากร

(๓) หลักฐานการส่งออกสินค้าในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เช่น ใบกำกับสินค้า (Invoice) ใบตราส่ง (Bill of Lading) หรือ Airway Bill

(๔) หลักฐานที่แสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เช่น หลักฐานการเปิด L/C (Letter of Credit) หรือหลักฐานการจัดทำ T/T (Telex Transfer) หรือ T/P (Term of Payment) เป็นต้น เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(ก) กรณีผู้ซื้อในต่างประเทศมอบหมายให้ตัวแทน ผู้ทำการแทน หรือสำนักงานสาขาในประเทศไทยเป็นผู้ชำระราคาค่าสินค้าแทน ผู้ประกอบการจดทะเบียนสามารถใช้เอกสารที่ระบุว่าจะนำเงินเข้าบัญชีธนาคาร หรือ Bank Statement ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ก็ได้

(ข) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนส่งสินค้าไปเป็นตัวอย่าง ให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศ โดยไม่มีค่าตอบแทน ก็ไม่จำเป็นต้องมีหลักฐานแสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice)

(๕) หลักฐานสำเนาใบขนสินค้าขาออกในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ผ่านพิธีการศุลกากรฉบับที่มีการสลักหลังการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากรหรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่าจะมีการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ได้ส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักรเพื่อส่งไปต่างประเทศซึ่งเป็นประเทศที่มีชายแดนติดต่อกับประเทศไทย ตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๔) แห่งประมวลรัษฎากร ถือว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนเป็นผู้ส่งออก ตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๓) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวจะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐ ตามมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้พร้อมที่จะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(๑) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ผลิตสินค้าดังกล่าว หรือซื้อสินค้าจากโรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศ และโรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศได้จัดทำใบกำกับภาษีเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ประกอบการจดทะเบียนตามมาตรา ๘๒/๔ และมาตรา ๘๖ แห่งประมวลรัษฎากร

(๒) หลักฐานใบกำกับสินค้า (Invoice) ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน

(๓) หลักฐานการบรรจุหีบห่อ (Packing List) เว้นแต่สินค้าที่ไม่จำเป็นต้องบรรจุหีบห่อ เช่น ไม้ เสาเข็ม เป็นต้น ก็ไม่จำเป็นต้องมี Packing List เพื่อแสดงต่อเจ้าพนักงานประเมิน

(๔) หลักฐานที่แสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เช่น หลักฐานการเปิด L/C (Letter of Credit) หรือหลักฐานการจัดทำ T/T (Telex Transfer) หรือ T/P (Term of Payment) เป็นต้น กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่สามารถแสดงหลักฐานดังกล่าว แต่ได้บันทึกรายการส่งออกสินค้าในรายงานภาษีขาย รายงานสินค้าและวัตถุดิบ บัญชีเงินสดรับหรือบัญชีขาย ถือว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหลักฐานที่แสดงว่ารับชำระราคาค่าสินค้าหรือมีหลักฐานที่แสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน

(๕) หลักฐานใบกำกับภาษีซื้อ และรายงานภาษีซื้อ

(๖) หลักฐานสำเนาใบขนสินค้าขาออกในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ผ่านพิธีการศุลกากรฉบับที่มีการสลักหลังการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากรหรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่ามีการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร

ข้อ ๓ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับคำสั่งซื้อจากผู้ซื้อในต่างประเทศและผู้ประกอบการจดทะเบียนซื้อสินค้าดังกล่าวจากโรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศ โดยให้โรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศเป็นผู้ดำเนินพิธีการศุลกากรยื่นใบขนสินค้าขาออกในนามของโรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศ เพื่อส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักรเพื่อส่งไปต่างประเทศ ตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๔) แห่งประมวลรัษฎากร ที่โรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศขายสินค้าให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียน ถือเป็นการขายสินค้าในราชอาณาจักรตามมาตรา ๗๗/๒ แห่งประมวลรัษฎากร โรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มโดยคำนวณภาษี ตามมาตรา ๘๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งต้องจัดทำใบกำกับภาษีเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ประกอบการจดทะเบียน ตามมาตรา ๘๒/๔ และมาตรา ๘๖ แห่งประมวลรัษฎากร กรณีดังกล่าว ถือว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งได้รับคำสั่งซื้อจากต่างประเทศเป็นผู้ส่งออกตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๓) แห่งประมวลรัษฎากร และได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐ ตามมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากร

ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง จะต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้ พร้อมทั้งจะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(๑) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ซื้อในต่างประเทศซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการจดทะเบียนจริง เช่น Proforma Invoice หรือ Purchase Order หรือ Order Note หรือเอกสารอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

(๒) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนซื้อสินค้าจากโรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศ และโรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศได้จัดทำใบกำกับภาษีเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ประกอบการจดทะเบียน ตามมาตรา ๘๒/๔

และมาตรา ๘๖ แห่งประมวลรัษฎากร เว้นแต่ เป็นการขายสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา ๘๑ แห่งประมวลรัษฎากร โรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศ ไม่มีหน้าที่ต้องจัดทำใบกำกับภาษีให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียน แต่ต้องจัดทำใบส่งของให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียน ตามมาตรา ๑๐๕ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร

(๓) หลักฐานที่แสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เช่น หลักฐานการเปิด L/C (Letter of Credit) หรือหลักฐานการจัดทำ T/T (Telex Transfer) หรือ T/P (Term of Payment) เป็นต้น เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(ก) กรณีผู้ซื้อในต่างประเทศมอบหมายให้ตัวแทน ผู้ทำการแทน หรือสำนักงานสาขาในประเทศไทยเป็นผู้ชำระราคาค่าสินค้าแทน ผู้ประกอบการจดทะเบียนสามารถใช้เอกสารที่ระบุว่าจะนำเงินเข้าบัญชีธนาคาร หรือ Bank Statement ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ก็ได้

(ข) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนส่งสินค้าไปเป็นตัวอย่างให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศ โดยไม่มีค่าตอบแทน ก็ไม่จำเป็นต้องมีหลักฐานแสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice)

(๔) หลักฐานที่แสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียนตาม (๓) อาจไม่ตรงกับใบกำกับสินค้า (Invoice) ก็ได้ หากปรากฏว่าผู้ซื้อในต่างประเทศได้แยกหลักฐานการชำระราคาค่าสินค้าในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียนและโรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศออกจากกัน

(๕) หลักฐานสำเนาใบขนสินค้าขาออกที่ผ่านพิธีการศุลกากรฉบับที่มีการสลักหลังการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่ามีการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร ในนามของโรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศ ซึ่งส่งออกสินค้าประเภท ชนิด และจำนวนเท่ากับสินค้าตามหลักฐานตาม (๑)

ข้อ ๔ เว้นแต่กรณีตามข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับคำสั่งซื้อจากผู้ซื้อในต่างประเทศ และผู้ประกอบการจดทะเบียนผลิตสินค้าเพื่อส่งออกหรือซื้อสินค้าดังกล่าวจากโรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศเพื่อส่งออก แต่ได้ส่งมอบสินค้าให้แก่ลูกค้าในประเทศตามคำสั่งซื้อของผู้ซื้อในต่างประเทศ โดยที่สินค้าดังกล่าวไม่ได้ส่งออกนอกราชอาณาจักรเพื่อส่งไปต่างประเทศ จึงไม่เข้าลักษณะเป็นการส่งออกตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๔) แห่งประมวลรัษฎากร แต่ถือเป็นการขายสินค้าในราชอาณาจักร ตามมาตรา ๗๗/๒ แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มโดยคำนวณภาษีตามมาตรา ๘๐ แห่งประมวลรัษฎากร โดยต้องจัดทำใบกำกับภาษีเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อในต่างประเทศตามมาตรา ๘๒/๔ และมาตรา ๘๖ แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นตามมาตรา ๗๘ แห่งประมวลรัษฎากร

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ส่งมอบสินค้าให้แก่ลูกค้าในประเทศตามคำสั่งซื้อของผู้ซื้อในต่างประเทศ ถือว่าผู้ซื้อในต่างประเทศขายสินค้าให้แก่ลูกค้าในประเทศ เมื่อลูกค้าในประเทศจ่ายเงินค่าซื้อสินค้าให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศ ลูกค้าในประเทศมีหน้าที่นำส่งเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ซื้อในต่างประเทศมีหน้าที่เสียภาษี ตามมาตรา ๘๓/๖ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ ๕ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศ แต่ผู้ซื้อในต่างประเทศได้กำหนดให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนส่งมอบสินค้าให้แก่ตัวแทนของผู้ซื้อซึ่งอยู่ในราชอาณาจักร ถือเป็นการขายสินค้าในราชอาณาจักร ตามมาตรา ๗๗/๒ แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มโดยคำนวณภาษีตามมาตรา ๘๐ แห่งประมวลรัษฎากร โดยต้องจัดทำใบกำกับภาษีเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อในต่างประเทศ ตามมาตรา ๘๒/๔ และมาตรา ๘๖ แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น ตามมาตรา ๗๘ แห่งประมวลรัษฎากร เว้นแต่ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหลักฐานดังต่อไปนี้ พร้อมทั้งจะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้ ผู้ประกอบการจดทะเบียนจึงจะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐ ตามมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากร

(๑) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ซื้อในต่างประเทศซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการจดทะเบียนจริง เช่น Proforma Invoice หรือ Purchase Order หรือ Order Note หรือเอกสารอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

(๒) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ซื้อในต่างประเทศไม่พร้อมที่จะรับมอบสินค้า และแต่งตั้งให้ตัวแทนของผู้ซื้อเป็นผู้จัดหาสถานที่เก็บรักษาสินค้าเป็นการชั่วคราว

(๓) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนเป็นผู้ยื่นใบขนสินค้าขาออกต่อกรมศุลกากรเพื่อส่งออกสินค้าที่เก็บรักษาไว้ที่ตัวแทน โดยที่สินค้านี้ดังกล่าวเป็นประเภท ชนิด และจำนวนเท่ากับสินค้าที่ได้บันทึกออกจากรายงานสินค้าและวัตถุិขของผู้ประกอบการจดทะเบียน

(๔) ระยะเวลาที่ตัวแทนของผู้ซื้อในต่างประเทศได้รับมอบสินค้าที่ต้องเก็บรักษาไว้แทนผู้ซื้อในต่างประเทศ จะต้องห่างจากระยะเวลาที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนดำเนินการยื่นใบขนสินค้าขาออกต่อกรมศุลกากร ไม่เกิน ๑๘๐ วัน

(๕) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ส่งออกสินค้าที่เก็บรักษาไว้ที่ตัวแทนไปให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศตามสถานที่ที่ผู้ซื้อกำหนดเท่านั้น และต้องไม่ปรากฏว่าได้มีการขายสินค้านี้แก่ผู้ซื้ออื่นใดอีกไม่ว่าภายในประเทศหรือต่างประเทศ

(๖) หลักฐานที่แสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เช่น หลักฐานการเปิด L/C (Letter of Credit) หรือหลักฐานการจัดทำ T/T (Telex Transfer) หรือ T/P (Term of Payment) เป็นต้น เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(ก) กรณีผู้ซื้อในต่างประเทศมอบหมายให้ตัวแทน ผู้ทำการแทน หรือสำนักงานสาขาในประเทศไทยเป็นผู้ชำระราคาค่าสินค้าแทน ผู้ประกอบการจดทะเบียนสามารถใช้เอกสารที่ระบุว่าจะนำเงินเข้าบัญชีธนาคาร หรือ Bank Statement ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ก็ได้

(ข) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนส่งสินค้าไปเป็นตัวอย่างให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศ โดยไม่มีค่าตอบแทน ก็ไม่จำเป็นต้องมีหลักฐานแสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice)

ข้อ ๖ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนนำสินค้าในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออก ตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งถือเป็นการส่งออกตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๔) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐ ตามมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากร จะต้องมียกหลักฐานดังต่อไปนี้ พร้อมทั้งจะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(๑) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ซื้อในเขตอุตสาหกรรมส่งออกซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการจดทะเบียนจริง เช่น Proforma Invoice หรือ Purchase Order หรือ Order Note หรือเอกสารอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

(๒) หลักฐานที่แสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เช่น หลักฐานการเปิด L/C (Letter of Credit) หรือหลักฐานการจัดทำ T/T (Telex Transfer) หรือ T/P (Term of Payment) หรือเอกสารที่ระบุว่าจะนำเงินเข้าบัญชีธนาคาร หรือ Bank Statement เป็นต้น

(๓) หลักฐานสำเนาคำร้องขอนำสินค้าในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออกตามแบบที่กรมศุลกากรกำหนดในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน ซึ่งเจ้าหน้าที่ศุลกากรรับรองแล้ว หรือสำเนาใบขนสินค้าขาออกในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ผ่านพิธีการศุลกากรฉบับที่มีการสลักหลังการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร หรือใบขนสินค้าขาออกฉบับมุมสีน้ำเงิน สำหรับกรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ขอใช้สิทธิรับเงินชดเชยค่าภาษีอากรหรือขอคืนอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดทำใบกำกับภาษี ตามมาตรา ๘๖/๕ แห่งประมวลรัษฎากร และส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อในเขตอุตสาหกรรม ส่งออกเมื่อความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น ตามมาตรา ๗๘ และ มาตรา ๘๖ แห่งประมวลรัษฎากร โดยระบุอัตราภาษีร้อยละ ๐

ข้อ ๗ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งประกอบกิจการอยู่ในคลังสินค้า ทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือประกอบกิจการอยู่ในเขตอุตสาหกรรม ส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในการขายสินค้า ระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนกับคลังสินค้าทัณฑ์บน ระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนกับ ผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออก หรือระหว่างผู้ประกอบการ ที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออก ไม่ว่าจะอยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออก เดียวกันหรือไม่ ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวจะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ในอัตราร้อยละ ๐ ตามมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากร จะต้องมีหลักฐาน ดังต่อไปนี้ พร้อมทั้งจะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(๑) หลักฐานที่แสดงการซื้อขายสินค้าระหว่างผู้ประกอบการ จดทะเบียนในคลังสินค้าทัณฑ์บนกับคลังสินค้าทัณฑ์บน ระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บน กับผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออก หรือระหว่าง ผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออกไม่ว่าจะอยู่ในเขต อุตสาหกรรมส่งออกเดียวกันหรือไม่ เช่น Proforma Invoice หรือ Purchase Order หรือ Order Note หรือเอกสารอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

(๒) หลักฐานที่แสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เช่น หลักฐานการเปิด L/C (Letter of Credit) หรือหลักฐานการจัดทำ T/T (Telex Transfer) หรือ T/P (Term of Payment) หรือเอกสารที่ระบุว่าจะนำเงินเข้าบัญชีธนาคาร หรือ Bank Statement เป็นต้น

(๓) หลักฐานสำเนาหนังสือขออนุญาตต่อการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเพื่อนำของออกจากเขตอุตสาหกรรมส่งออก หรือสำเนาใบขนคลังสินค้าทัณฑ์บนตามแบบที่กรมศุลกากรกำหนดซึ่งเจ้าหน้าที่ศุลกากรรับรองแล้ว หรือสำเนาคำร้องขอนำสินค้าเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออกตามแบบที่กรมศุลกากรกำหนดซึ่งเจ้าหน้าที่ศุลกากรรับรองแล้ว หรือสำเนาใบขนสินค้าขาออกที่ผ่านพิธีการศุลกากรฉบับที่มีการสลักหลังการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายสินค้า

ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดทำใบกำกับภาษีตามมาตรา ๘๖/๕ แห่งประมวลรัษฎากร และส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อในคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือในเขตอุตสาหกรรมส่งออก แล้วแต่กรณี เมื่อความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นตามมาตรา ๗๘ และมาตรา ๘๖ แห่งประมวลรัษฎากร โดยระบุดัตราภาษีร้อยละ ๐

ข้อ ๘ กรณีการส่งออกสินค้าที่มีการโอนส่วนจัดสรรหรือแลกเปลี่ยนส่วนจัดสรรตามหลักเกณฑ์ที่กรมการค้าต่างประเทศกำหนด ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐ ตามมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากร จะต้อง มีหลักฐานดังต่อไปนี้ พร้อมทั้งจะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(๑) หลักฐานที่แสดงว่าผู้โอนและผู้รับโอน หรือผู้แลกเปลี่ยนและผู้ให้แลกเปลี่ยนเป็นผู้ส่งออกรับอนุญาตที่จดทะเบียนกับกรมการค้าต่างประเทศ และได้รับสิทธิจัดสรรโควตา และได้รับอนุมัติให้โอนหรือแลกเปลี่ยนส่วนจัดสรรจากกรมการค้าต่างประเทศโดยประเภทส่วนจัดสรรที่โอนหรือแลกเปลี่ยน จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กรมการค้าต่างประเทศกำหนด

(๒) หลักฐานที่แสดงการรับชำระเงินตามเลตเตอร์ออฟเครดิต (Letter of Credit) ในนามเจ้าของสินค้า และหนังสือรับรองการส่งออกสินค้าที่กรมการค้าต่างประเทศออกให้เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นประเภทและมีจำนวนเท่ากับสินค้าที่ได้บันทึกออกจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบของเจ้าของสินค้า

ข้อ ๕ กรณีการส่งออกสินค้าที่มีส่วนจัดสรรโดยเจ้าของสินค้าใช้ชื่อส่วนจัดสรรของบุคคลอื่น เจ้าของสินค้าซึ่งเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนจะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐ ตามมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากรจะต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้ พร้อมทั้งจะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(๑) หลักฐานที่แสดงว่าเจ้าของสินค้าและเจ้าของส่วนจัดสรรเป็นผู้ส่งออกรับอนุญาตที่จดทะเบียนกับกรมการค้าต่างประเทศ โดยเจ้าของส่วนจัดสรรมีส่วนจัดสรรเหลืออยู่จริง และเจ้าของส่วนจัดสรรยินยอมให้เจ้าของสินค้าใช้ส่วนจัดสรรดังกล่าว

(๒) หลักฐานการโอนสิทธิการรับชำระเงินตามใบกำกับสินค้าให้แก่เจ้าของสินค้า และหลักฐานแสดงการรับชำระเงินตามเลตเตอร์ออฟเครดิต (Letter of Credit) ในนามเจ้าของสินค้า

(๓) หลักฐานการส่งออก และหนังสือรับรองการส่งออกที่กรมการค้าต่างประเทศออกให้เป็นภาษาอังกฤษโดยระบุชื่อเจ้าของส่วนจัดสรรซึ่งเป็นประเภท และมีจำนวนเท่ากับสินค้าที่ได้บันทึกออกจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบของเจ้าของสินค้า

ข้อ ๑๐ กรณีการส่งออกสินค้าในนามบริษัทการค้าระหว่างประเทศ (Trading Company) ที่ได้รับส่งเสริมการลงทุน เจ้าของสินค้าซึ่งเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน จะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐ ตามมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากร จะต้อง มีหลักฐานดังต่อไปนี้ พร้อมทั้งจะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(๑) หลักฐานของกรมการค้าต่างประเทศอนุมัติให้มอบสิทธิการส่งออกให้บริษัทการค้าระหว่างประเทศ โดยระบุประเภทส่วนจัดสรร สินค้า ประเทศผู้นำเข้า และหลักฐานการชำระค่าตอบแทน (ถ้ามี) ในหลักฐานดังกล่าว

(๒) หลักฐานการส่งออก และหนังสือรับรองการส่งออกที่กรมการค้าต่างประเทศออกให้เป็นภาษาอังกฤษโดยระบุชื่อบริษัทการค้าระหว่างประเทศซึ่งสินค้าส่งออกเป็นประเภทและมีจำนวนเท่ากับสินค้าที่ได้บันทึกออกจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบของเจ้าของสินค้า

(๓) หลักฐานการชำระเงินตามเลตเตอร์ออฟเครดิต (Letter of Credit) ในนามเจ้าของสินค้า หรือในนามบริษัทการค้าระหว่างประเทศ

ข้อ ๑๑ การส่งออกน้ำตาลทรายของโรงงานน้ำตาลทรายโดยผ่านตัวแทนในการส่งออก ทั้งบริษัทอ้อยและน้ำตาลไทย จำกัด หรือบริษัทส่งออกอื่น โดยได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย และได้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการอนุญาตให้ส่งออกน้ำตาลทราย ตามกฎหมายว่าด้วย

อ้อยและน้ำตาลทราย โดยครบถ้วน ถือว่าโรงงานน้ำตาลทรายเป็นผู้ส่งออก ตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๓) แห่งประมวลรัษฎากร ได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐ ตามมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับตัวแทนในการส่งออก ทั้งบริษัทอ้อยและน้ำตาลไทย จำกัด หรือบริษัทผู้ส่งออกอื่นถือเป็นผู้ให้บริการ และดำเนินพิธีการส่งออกแทนโรงงานน้ำตาลทราย ตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๐) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งตัวแทนในการส่งออกดังกล่าวมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม จากค่าบริการที่ได้รับจากโรงงานน้ำตาลทราย ตามมาตรา ๗๗/๒ แห่งประมวลรัษฎากร โดยคำนวณภาษีตามมาตรา ๘๐ แห่งประมวลรัษฎากร

โรงงานน้ำตาลทรายตามวรรคหนึ่ง จะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ในอัตราร้อยละ ๐ ตามมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากร จะต้องมีหลักฐาน ดังต่อไปนี้ พร้อมทั้งจะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(๑) หลักฐานที่แสดงว่าโรงงานน้ำตาลทรายเป็นเจ้าของโคเวด้า ตามชนิดและปริมาณน้ำตาลทรายที่คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายกำหนด

(๒) หนังสือสัญญาการแต่งตั้งตัวแทน ระหว่างโรงงานน้ำตาลทราย กับบริษัทอ้อยและน้ำตาลไทย จำกัด และหรือบริษัทผู้ส่งออกอื่น เพื่อทำสัญญาซื้อขายและดำเนินการส่งออกแทน

(๓) คำร้องขอรับหนังสืออนุญาตให้ส่งน้ำตาลทรายออกนอก ราชอาณาจักร ซึ่งกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับชนิดและปริมาณน้ำตาลที่โรงงาน น้ำตาลทรายผลิตได้จริง ชนิดและปริมาณน้ำตาลทรายที่ขอส่งออก ตลอดจนชนิด และปริมาณน้ำตาลทรายคงเหลือ

(๔) หนังสืออนุญาตให้ส่งน้ำตาลทรายตาม (๓) ออกนอก
ราชอาณาจักร

(๕) ใบอนุญาตให้ส่งน้ำตาลทรายไปนอกราชอาณาจักร ที่ได้
ดำเนินการส่งออกเรียบร้อยแล้ว

(๖) หลักฐานการรับมบน้ำตาลทรายลงเรือ (กรณีส่งออกทางเรือ)
หรือบรรทุกรถยนต์ (กรณีส่งออกทางบก) หรือบรรทุกเครื่องบิน (กรณีส่งออก
ทางอากาศ) ที่ผู้ประกอบการขนส่ง หรือผู้รับมอบอำนาจรับรองชนิดและปริมาณ
ของน้ำตาลทรายที่ส่งออกหรือหนังสือกำกับการขนย้ายน้ำตาลทรายซึ่งจัดทำโดย
คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย

ข้อ ๑๒ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนซื้อน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน
ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตจากผู้ผลิตหรือผู้นำเข้า และได้ขาย
น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันดังกล่าวให้แก่ผู้ประกอบการให้บริการขนส่งระหว่าง
ประเทศโดยอากาศยานหรือเรือเดินทะเล ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะได้รับสิทธิเสีย
ภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐ ตามมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากร จะต้อง
มีหลักฐานดังต่อไปนี้ พร้อมทั้งจะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(๑) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ประกอบการให้บริการขนส่งระหว่างประเทศ
ซื้อน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต
จากผู้ประกอบการจดทะเบียน

(๒) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนซื้อน้ำมันและ
ผลิตภัณฑ์น้ำมัน ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต จากผู้ผลิตหรือ
ผู้นำเข้า

(๓) หลักฐานของกรมศุลกากรที่แสดงว่าผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าได้จัดทำใบอนุญาตนำน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตขึ้นอากาศยานหรือลงเรือเดินทะเล หรือหลักฐานที่แสดงว่ากรมศุลกากรอนุญาตให้นำน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันดังกล่าวขึ้นอากาศยานหรือลงเรือเดินทะเล

(๔) หลักฐานที่แสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เช่น หลักฐานการเปิด L/C (Letter of Credit) หรือหลักฐานการจัดทำ T/T (Telex Transfer) หรือ T/P (Term of Payment) หรือเอกสารที่ระบุว่าจะนำเงินเข้าบัญชีธนาคาร หรือ Bank Statement เป็นต้น

ข้อ ๑๓ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศ โดยว่าจ้างผู้ประกอบการรับขนส่งพัสดุภัณฑ์ทางอากาศให้จัดส่งสินค้า ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐ ตามมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากรจะต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้ พร้อมทั้งจะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(๑) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ซื้อในต่างประเทศซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการจดทะเบียนจริง เช่น Proforma Invoice หรือ Purchase Order หรือ Order Note หรือเอกสารอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

(๒) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ว่าจ้างผู้ประกอบการรับขนส่งพัสดุภัณฑ์ทางอากาศให้จัดส่งสินค้าไปต่างประเทศ

(๓) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ประกอบการรับขนส่งพัสดุภัณฑ์ทางอากาศได้รับสินค้าที่จะดำเนินการส่งออกจากผู้ประกอบการจดทะเบียน โดยเอกสารดังกล่าวต้องมีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศ

(ข) ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ซื้อในต่างประเทศ

(ค) ชื่อ ชนิด ประเภท ปริมาณ และมูลค่าของสินค้า

(ง) วัน เดือน ปี ที่ออกเอกสาร

(๔) หลักฐานสำเนาใบขนสินค้าขาออกในนามของผู้ประกอบการรับขนส่งพัสดุภัณฑ์ทางอากาศที่ผ่านพิธีการศุลกากรฉบับที่มีการสลักหลังการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่ามีการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร

(๕) หลักฐานที่แสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เช่น หลักฐานการเปิด L/C (Letter of Credit) หรือหลักฐานการจัดทำ T/T (Telex Transfer) หรือ T/P (Term of Payment) หรือเอกสารที่ระบุว่าจะนำเงินเข้าบัญชีธนาคาร หรือ Bank Statement เป็นต้น เว้นแต่กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนส่งสินค้าไปเป็นตัวอย่างให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศ โดยไม่มีค่าตอบแทน ก็ไม่จำเป็นต้องมีหลักฐานแสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice)

ข้อ ๑๔ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศ โดยว่าจ้างผู้ประกอบการรับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเล (Freight Forwarder) ให้จัดส่งสินค้า ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐ ตามมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากร จะต้องมียุทธศาสตร์ดังต่อไปนี้พร้อมที่จะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(๑) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ซื้อในต่างประเทศซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการจดทะเบียนจริง เช่น Proforma Invoice หรือ Purchase Order หรือ Order Note หรือเอกสารอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

(๒) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ว่าจ้างผู้ประกอบการรับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเล (Freight Forwarder) หรือทำสัญญาเช่าตู้คอนเทนเนอร์ (Container) จากผู้ประกอบการรับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเล (Freight Forwarder) ให้ดำเนินการจัดส่งสินค้าไปต่างประเทศแทนผู้ประกอบการจดทะเบียน

(๓) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ประกอบการรับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเล (Freight Forwarder) ได้รับสินค้าที่จะดำเนินการส่งออกจากผู้ประกอบการจดทะเบียน โดยเอกสารดังกล่าวต้องมีรายการอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายสินค้า ให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศ

(ข) ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ซื้อในต่างประเทศ

(ค) ชื่อ ชนิด ประเภท ปริมาณ และมูลค่าของสินค้า

(ง) วัน เดือน ปี ที่ออกเอกสาร

(๔) หลักฐานสำเนาใบขนสินค้าขาออกในนามของผู้ประกอบการรับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเล (Freight Forwarder) ที่ผ่านพิธีการศุลกากรฉบับที่มีการสลักหลังการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่ามีการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร

(๕) หลักฐานที่แสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เช่น หลักฐานการเปิด L/C (Letter of Credit) หรือหลักฐานการจัดทำ T/T (Telex Transfer) หรือ T/P (Term of Payment) หรือเอกสารที่ระบุว่าจะนำเงินเข้าบัญชีธนาคาร หรือ Bank Statement เป็นต้น เว้นแต่กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนส่งสินค้าไปเป็นตัวอย่างให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศ โดยไม่มีค่าตอบแทน ก็ไม่จำเป็นต้องมีหลักฐานแสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice)

ข้อ ๑๕ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนส่งสินค้าไปต่างประเทศโดยทางไปรษณีย์จะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐ ตามมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากรจะต้องมีหลักฐานสำเนาใบขนสินค้าขาออกที่ผ่านพิธีการศุลกากรฉบับที่มีการสลักหลังการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่ามีการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน

ข้อ ๑๖ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อ แต่ผู้ซื้อนำติดตัวออกไปนอกราชอาณาจักรเอง โดยมีได้กระทำพิธีการศุลกากร ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐ เว้นแต่กรณีผู้ประกอบการ

จดทะเบียนที่มีสถานประกอบการ ซึ่งเป็นหน่วยขายที่มีลักษณะเป็นร้านค้าย่อยตั้งอยู่ภายในบริเวณห้องผู้โดยสารขาออก ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ ได้ขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ซึ่งผู้ซื้อดังกล่าวได้ผ่านการตรวจลงตราจากเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองและได้ผ่านการตรวจสินค้าจากพนักงานศุลกากรแล้ว ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐ ตามมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากร จะต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้ พร้อมทั้งจะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(๑) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรให้เป็นผู้ประกอบการซึ่งประกอบกิจการขายสินค้าที่มีสถานประกอบการ ซึ่งเป็นหน่วยขายที่มีลักษณะเป็นร้านค้าย่อยตั้งอยู่ภายในบริเวณห้องผู้โดยสารขาออก ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ

ในการขออนุมัติตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่ออธิบดีกรมสรรพากรผ่านสรรพากรพื้นที่ หรือสรรพากรจังหวัดที่สถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี โดยจะต้องแนบเอกสารและรายการดังต่อไปนี้พร้อมกับคำขอ

(ก) หนังสืออนุมัติจากอธิบดีกรมศุลกากรให้ประกอบกิจการขายสินค้าภายในบริเวณห้องผู้โดยสารขาออก ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ

(ข) สำเนาหรือภาพถ่ายสัญญาเช่าพื้นที่ที่ตั้งสถานประกอบการซึ่งได้ทำกับการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย

(ค) สำเนาใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ภ.พ. ๒๐

(ง) แผนผังแสดงที่ตั้งของสถานประกอบการซึ่งเป็นหน่วยขายที่มีลักษณะเป็นร้านค้าย่อยตั้งอยู่ภายในบริเวณห้องผู้โดยสารขาออก ณ ท่าอากาศยานนานาชาติและแผนผังแสดงที่ตั้งของสถานประกอบการในกรณีมีสถานประกอบการตั้งอยู่ภายในบริเวณท่าอากาศยานนานาชาติด้วย

(๒) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรให้ใช้ออกใบกำกับภาษีอย่างย่อในสถานประกอบการและสถานประกอบการซึ่งเป็นหน่วยขายที่มีลักษณะเป็นร้านค้าย่อยตั้งอยู่ภายในบริเวณห้องผู้โดยสารขาออก ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ

(๓) ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรให้เป็นผู้ประกอบการซึ่งประกอบกิจการขายสินค้าที่มีสถานประกอบการซึ่งเป็นหน่วยขายที่มีลักษณะเป็นร้านค้าย่อยตั้งอยู่ภายในบริเวณห้องผู้โดยสารขาออก ณ ท่าอากาศยานนานาชาติจะต้องจัดทำแผ่นป้ายที่มีข้อความ “NO VAT” หรือ “TAX FREE” และจะต้องแสดงแผ่นป้ายดังกล่าวไว้ ณ ที่เปิดเผย ซึ่งเห็นได้ง่ายในสถานประกอบการซึ่งเป็นหน่วยขายที่มีลักษณะเป็นร้านค้าย่อยตั้งอยู่ภายในบริเวณห้องผู้โดยสารขาออก ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ ทั้งนี้ สถานประกอบการซึ่งเป็นหน่วยขายที่มีลักษณะเป็นร้านค้าย่อยดังกล่าวต้องตั้งอยู่ภายในบริเวณที่ผู้ซื้อที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรได้ผ่านการตรวจลงตราจากเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง และได้ผ่านการตรวจสินค้าจากพนักงานศุลกากรแล้ว

(๔) หลักฐานแสดงว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนเป็นผู้ยื่นใบขนสินค้าขาออก (พิเศษ) ต่อกรมศุลกากร ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรมศุลกากรกำหนดและต้องเก็บและรักษาสำเนาใบขนสินค้าขาออก (พิเศษ) ดังกล่าว

พร้อมทั้งรายงานการขาย (Sales Report) ไว้ ณ สถานประกอบการและสถานประกอบการซึ่งเป็นหน่วยขายที่มีลักษณะเป็นร้านค้าย่อยตั้งอยู่ภายในห้องผู้โดยสารขาออก ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ และพร้อมที่จะให้เจ้าพนักงานสรรพากรตรวจสอบได้ทันที

รายงานการขายตามวรรคหนึ่ง ต้องมีรายการอย่างน้อยดังนี้

- (ก) ชื่อ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ประกอบการ
- (ข) รหัสของหน่วยขายที่มีลักษณะเป็นร้านค้าย่อย
- (ค) เลขรหัสประจำเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่กรมสรรพากรกำหนด
- (ง) หมายเลขลำดับของใบกำกับภาษี
- (จ) ชื่อผู้ซื้อสินค้า
- (ฉ) หมายเลขเที่ยวบินที่ผู้ซื้อสินค้าที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร
- (ช) หมายเลขหนังสือเดินทางของผู้ซื้อสินค้าที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร

ราชอาณาจักร

- (ซ) ชื่อ ชนิด ประเภทของสินค้า โดยอาจแสดงเป็นรหัสก็ได้
- (ฅ) ปริมาณของสินค้า
- (ฉ) ราคาของสินค้า
- (ง) วัน เดือน ปี และเวลา ที่ออกใบกำกับภาษี

ข้อ ๑๗ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือคำวินิจฉัยใดที่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ให้เป็นอันยกเลิก

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

ร้อยเอก สุชาติ เชาววิศิษฐ

อธิบดีกรมสรรพากร